

ПАДПІСКА-2016

**СУСТРЭЧЫ
Ў КЛІЧАВЕ**

Завяршаецца першы месяц лета, а нашы сустрэчы з чытачамі працягваюцца. Мы аб'ехалі не адзін дзясятak раёнаў і паўсюль пабачылі шчырасць і дабрыню. Знайшлі мноства тэм і, спадзяёмся, дапамаглі тым, хто штодня з цікавасцю чытае нашу газету.

Сёння мы зноў на Магілёўшчыне — у самабытным Клічаўскім раёне. 28 чэрвеня Дзень падпісчыка газеты «Звязда» адбудзецца на раённым вузле паштовай сувязі з 11 да 13 гадзін. Завітайце — сустрэнемся!

ШАНХАЙ — МІНСК: МОВАЙ ЛІТАРАТУРЫ

Сустрэча з прадстаўнікамі Шанхайскай асацыяцыі перакладчыкаў Кітайскай Народнай Рэспублікі прайшла ў Dome літаратара

Шанхайскі бок прадстаўлялі прэзідэнт Асацыяцыі Тан Дзінхуа, намеснік генеральнага сакратара арганізацыі Лян Дзюцся і намеснік начальніка адміністрацыі Чэнь Лей. З беларускага боку выступілі кіраўнікі Саюза пісьмennisкаў Беларусі Георгій Марчук і Генадзь Пашкоў, намеснік дырэктара Выдавецкага дома «Звязда» — галоўны рэдактар часопіса «Нёман» Аляксей Чарота, галоўны рэдактар часопіса «Белая Вежа» Уладзімір Вялічка.

Па словах спадара Тан Дзінхуа, складанасцяў у перакладах сучаснай беларускай літаратуры на кітайскую мову быць не можа: Асацыяцыя мае шмат перакладчыкаў-энтузіястаў, якія заўжды гатовыя ўзяцца за справу літаратурнага перастварэння. Складаней дамовіцца з выдаўцом: сёння кітайскія друкары да драбніц пралічваюць магчымыя рызыкі. Сама Асацыяцыя выдавала кнігу-падрахунак 30-гадовай дзейнасці за свой кошт. Дарэчы, некалькі асобнікаў выдання перададзеныя беларускаму боку ў падарунак.

Георгій Марчук прапанаваў для перакладу кнігу аўтарскіх казак сучасных беларускіх пісьмennisкаў, якая, на яго думку, мусіць выклікаць цікавасць як кітайскага чытача, так і выдаўца. Спадар Тан Дзінхуа выказаў згоду.

Для шанхайскіх гасцей быў зроблены лаканічны агляд работы Саюза пісьмennisкаў Беларусі, літаратурнай перыёдыкі нашай краіны.

Таксама ў межах сустрэчы беларускі бок прэзентаваў выданні, прысвечаныя Кітаю і кітайскай літаратуры, у прыватнасці серыю «Светлыя знакі: паэты Кітая», кнігу «Пад крыламі Дракона: Сто паэтаў Кітая» і інш., шматлікія публікацыі ў перыёдыцы. Спадар Тан Дзінхуа падзякаваў за такую работу і зазначыў, што ў Кітаі добра ведаюць як рускую, так і беларускую літаратуру.

Уладзімір ГОРЫНЬ.

■ Даляглады

БЕЛАРУСКІ ГІМН У СТАЛІЦЫ ФРАНЦЫІ

У Парыжы пройдзе акцыя «Заспяваем гімн Беларусі разам»

Больш за сотню чалавек збяруцца на адной з цэнтральных плошчаў французскай сталіцы 30 чэрвеня, каб выкача Дзяржаўны гімн Рэспублікі Беларусь. Як паведаміў Пасол Беларусі ў Францыі Павел Латушка, гімн прагучыць на фоне знакамітай Эйфелевай вежы ў музычным суправаджэнні народнага ансамбля музыкі, танца і песні «Рэй» Беларускага дзяржаўнага педагогічнага ўніверсітэта імя Максіма Танка. Спяваць гімн Беларусі будуць прадстаўнікі беларускай дыяспары і французы — сябры нашай краіны. У акцыі таксама прымуць удзел каля 30 французскіх студэнтаў, што вывучалі тэатральнае мастацтва ў Беларусі. Шэраг з іх плануе спецыяльна прыбыць на імпрэзу з Канады і Туніса.

У гэты ж дзень увечары адмыслова да Дня Незалежнасці Беларусі на агароджы пасольства нашай краіны ў Францыі адкрыецца выстаўка «Спадчына Беларусі». Яе падрыхтаваў Нацыянальны гістарычны музей Беларусі.

А крыху раней, 28 чэрвеня ў галерэі прэстыжнага парыжскага ўніверсітэта Сарбоны ўпершыню адкрыецца выстаўка работ трох беларускіх мастакоў — Андрэя Дубініна, Аляксея Кузьміча, Глорыі Ран.

2 ліпеня супрацоўнікі дыпмсіі Беларусі ў Францыі разам з прадстаўнікамі беларускай дыяспары вось ужо трэці раз адсвяткуюць наша традыцыйнае Купалле.

Марына ВЕСЯЛУХА. vesialuha@vziazda.by

ПАД КРЫЛОМ «БЕРАГІНІ»

(Заканчэнне. Пачатак на 1-й стар.)

Прывітанне ўдзельнікам і гасцям «Берагіні» — даслаў пасол Беларусі ў Францыі, пастаянны прадстаўнік нашай краіны пры ЮНЕСКА Павел ЛАТУШКА. Ён зазначыў:

— Фестываль «Берагіня» ўжо стаў значнай падзеяй у культурным жыцці не толькі Гомельшчыны, але і ўсёй Беларусі. Адметная рыса фестывалю — яго арыентаванасць на захаванне самабытнай народнай творчасці.

І сапраўды, «Берагіня» — гэта не толькі чатыры дні заключных святочных мерапрыемстваў. Гэта вялікі і ґрунтоўны праект па вывучэнні спадчыны сваёй мясцовасці, які рэалізоўваецца ўдзельнікамі цягам двух гадоў. Гэта карпатлівая навуковая і даследчая праца па аналізе крыніц розных відаў, экспедыцыйныя пошукі, бясконцыя гутаркі з прадстаўнікамі старэйшага пакалення.

«Ацньвалася не толькі дакладнасць рухаў, зладжанасць пар, але і ўменне трымацца на сцэне, артыстычнасць, адпаведнасць рухаў таму варыянту танца, што распаўсюджаны ў пэўнай мясцовасці».

— Фестываль традыцыйны ў самым добрым сэнсе гэтага слова. Аднойчы выбраўшы шлях на захаванне народнай традыцыйнай культуры, ён і сёння прытрымліваецца гэтай канцэпцыі, — кажа **начальнік упраўлення ўстаной культуры і народнай творчасці Міністэрства культуры Наталля ЗАДЗЯРКОЎСКАЯ**.

«Берагіня» — гэта яшчэ і выдатная магчымасць паназіраць, як ажыццяўляецца пераёмнасць пакаленняў, як перадаюцца вопыт і веды. Гэта выдатная лабараторыя для даследчыкаў, а для саміх носьбітаў трады-

цыі — гарантыя захавання іх спадчыны.

— У наш час, у хуткаплынным XXI стагоддзі людзі звярнулі ўвагу на тое, што іх робіць людзьмі менавіта разнастайнасць, якая захоўваецца пры асабістым кантакце паміж пакаленнямі. Калі песня перадаецца з вуснаў на вусны, танец — з нагі на нагу, найгрыш — з інструментаў на інструмент, — падкрэсліў **загадчык кафедрэ этналогіі і фальклору БДУКМ, кандыдат культуралогіі Вячаслаў КАЛАЦЦІ**. — Заслуга нашых навукоўцаў у тым, што яны змаглі сінтэзаваць канцэпцыю фестывалю, які амаль дваццацігоддзе паспяхова існуе ў беларускай культурнай прасторы. Зерне, што мы пасеялі, ужо дае добрыя ўсходы. Людзі, якія некалі ўпершыню выйшлі на сцэну «Берагіні» як носьбіты мастацтва сваёй малой радзімы, вёскі, выраслі, многія сталі ўжо прызнанымі спецыялістамі ў Беларусі і за мяжой.

Як любіць фестываль, «Берагіня» мае свае традыцыі, свае адметныя «фішкі». Гэта вялікае «Рудабельскае Купалле», што ладзіцца ў апошнюю ноч фесту; кірмаш вырабаў дэкаратыўна-прыкладнага мастацтва, а таксама ярскavy конкурс пар-выканаўцаў беларускіх бытавых танцаў. Сёлета яго ўдзельнікамі былі пары пяці ўзроставых катэгорый. Самым малодшым танцорам — 9 гадоў, а старэйшым — за 80! І калі ў танцах маладых бачыцца перадусім старанне, жаданне выконваць парадэ кіраўнікоў, то ў танцах старэйшых — вопыт і характар, адметны індывідуальны стыль, што выпрацоўваўся гадамі і нават дзесяцігоддзямі.

— Выдатна, што ў танцавальным конкурсе шмат маладых. Яны прымаюць эстафету ў старэйшага пакалення, — сцвярджае сябра журы танцавальнага конкурсу, вядомы балетмайстар-пастаноўшчык, стваральнік сусветна-вядомых «Харошак» **Мікалай ДУДЧАНКА**.

Былі ў сёлетняй «Берагіні» і новыя рысы. У межах фестывалю працавала выстаўка фотакарэспандэн-та газеты «Звяз-

У купальскім карагодзе.

да» Яўгена Пясецкага, якая пазнаёміла з адметнымі старонкамі гісторыі фесту; прайшоў І рэспубліканскі конкурс музычных капэл традыцыйнага складу, таксама ўпершыню адбыўся конкурс салістаў — выканаўцаў беларускіх народных традыцыйных танцаў. Перад танцорамі-салістамі (а іх было больш як шэсць дзясяткаў!) стаяла няпростая задача — выканаць танцы «Жабка», «Чобаты», «Мікіта».

Аўтар і кіраўнік фестывалю «Берагіня», этнахарэолаг Мікола КОЗЕНКА расказаў:

Падчас урачыстага закрыцця Рэспубліканскага фестывалю «Берагіня» пісьмennisк Анатоль Бутэвіч уручыў спецыяльныя прызы ад пасла Беларусі ў Францыі, пастаяннага прадстаўніка нашай краіны пры ЮНЕСКА Паўла Латушкі. На фота ўзнагароду атрымлівае Багдан Захарэвіч з фальклорнага калектыву «Мілавіца» Цэнтра дадатковай адукацыі дзяцей і моладзі «Ветразь» (г. Мінск).

— За гады існавання фестывалю з'явіліся новыя асобы, калектывы, новыя танцавальныя пары, распаліся праекты, якія ґрунтуюцца на вывучэнні традыцыйнай культуры. На жаль, носьбіты традыцый вельмі хутка сыходзяць, а разам з імі адыходзіць частка нашай спадчыны. Фестываль «Берагіня» скіраваны на падтрымку, пераёмнасць у культуры. Хочацца, каб быў працяг.

«Мэты фестывалю — выяўленне, аднаўленне, трансляцыя, папулярызацыя традыцыйнай культуры сваёй мясцовасці ў розных яе мастацкіх праявах».

Не выпадае сумнявацца, што ён, такі працяг, абавязкова будзе. Бо разам з фестам, які праз два гады пройдзе ў Акцябрскім ужо дзясяты раз і

адзначыць дваццацігоддзе, вырасла цэлае пакаленне аматараў фальклору, традыцый беларускага народа, склалася цэлае кола адданных сяброў фестывалю, тых, хто некалі амаль выпадкова трапіў на «Берагіню», але так і застаўся на ўсё жыццё яе адданым прыхільнікам.

— Гэтыя дні застаюцца ў памяці надоўга, бо свята, што праходзіць у невялікім раённым цэнтры, ужо стала брэндам цэлай краіны, а шырокі ўдзел тут замежных калектываў сведчыць і пра яго міжнародны аўтарытэт, — кажа **пісьмennisк, намеснік старшыні Беларускага фонду культуры Анатоль БУТЭВІЧ**. — Ёсць надзея, што гэты фестываль увойдзе ў спіс нематэрыяльнай культурнай спадчыны ЮНЕСКА.

У гады Вялікай Айчыннай вайны Акцябрскі, які тады называўся Рудабелкай, быў сталіцай Рудабельскай рэспублікі — зямлі, якая заставалася свабоднай ад фашысцкіх акупантаў. Тая сімвалічная рэспубліка была сведчаннем адданасці яе жыхароў ідэалам, за якія змагалі-

ся нашы продкі. Таму Анатоль Бутэвіч прапанаваў у дні правядзення «Берагіні» засведчыць існаванне Рудабельскай Фальклорнай Рэспублікі, якая можа стаць сімвалам еднасці ў любові да фальклору і пераёмнасці паміж рознымі пакаленнямі беларусаў, абмену вопытам і ведамі ў галіне вывучэння каранёвых традыцый нашага народа.

І сапраўды, фальклорных фестывалаў у нас няма, але «Берагіня» — адзіны, дзе да фальклору так шчыра і непасрэдна далучаюцца дзеці. Гэты фестываль — прыклад таго, як трэба шанаваць сваё, роднае, што вырасла з маці і ўваходзіць у свядомасць дзіцяці разам з любоўю да роднай зямлі, якое зараджаецца як любоў да роднага куточка і з цягам часу ператвараецца ў вялікую любоў да радзімы. «Берагіня» вучыць: вартая любіць і берагчы сваё, роднае і спрадвечнае. Толькі так можна адчуць сябе беларусам.

Марына ВЕСЯЛУХА. vesialuha@vziazda.by
Фота Яўгена ПЯСЕЦКАГА.